

Sygn. akt I C 289/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kamieniu Pomorskim Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Lucyna Czerko</i>
Protokolant:	<i>Justyna Bysiak</i>

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 roku w Kamieniu Pomorskim

na rozprawie

sprawy z powództwa *E. J.*

przeciwko (...) *S. A. w W.*

o zapłatę

ORZĘKA

I. Zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki *E. J.* kwotę **23 246,66 zł** (dwadzieścia trzy tysiące dwieście czterdzieści sześć złotych i 66/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 marca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki *E. J.* kwotę 5 077,99 zł (pięć tysięcy siedemdziesiąt siedem złotych i 99/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2 400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych) za zastępstwo procesowe.

III Zarządza zwrot ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim na rzecz powódki *E. J.* kwotę 553,51 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote i 51/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki (poz. 3000/15)

Sędzia,

Sygn. akt I C 289/15

UZASADNIENIE

Powódka *E. J.* reprezentowana przez pełnomocnika adwokat *A. W.* (pełnomocnictwo **k.5**) wystąpiła z powództwem przeciwko pozwanej Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych *S.A. w W.* o zasądzenie kwoty 23.246,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 marca 2015 roku do dnia zapłaty.

Poza tym powódka domagała się przyznania od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wedle norm przepisanych, bądź wedle przedstawionego spisu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że strony łączyła umowa ubezpieczenia AC pojazdu A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), obowiązująca w okresie od dnia 08 marca 2013 roku do dnia 08 marca 2014 roku. W umowie ubezpieczenia wartość pojazdu została określona na kwotę 141.500,00 zł. Umowa AC została zawarta w wariantcie serwisowym z sumą ubezpieczenia obejmującą VAT. W dniu 03 marca 2015 roku doszło do kolizji drogowej z udziałem A. (...). Powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi żądając wypłaty odszkodowania za zniszczenie pojazdu zgodnie z warunkami zawartej umowy. Na zlecenie pozwanej przeprowadzono oględziny pojazdu, a następnie określono zakres jego uszkodzeń oraz przewidywany według pozwanej koszt naprawy szkody. Pomiędzy stronami nie był kwestionowany zakres uszkodzeń ustalonych w pojeździe przez pozwany zakład ubezpieczeń. Pozwana wartość szkody na podstawie swojego kosztorysu określiła na kwotę 12.730,54 zł (kwotę tę wypłacono powódce). Powódka nie zgodziła się ze sporządzoną przez zakład ubezpieczeń wyceną uszkodzeń i naprawy pojazdu, jak i ustaleniem rzeczywistego kosztu naprawy i należnego odszkodowania. E. J. podkreśliła, że umowa przedmiotowego ubezpieczenia obejmowała wariant brutto do wartości pojazdu jako maksymalnej sumy ubezpieczenia AC w wariantcie serwisowym. Stosownie do § 17 ust. 2 i 3 OWU koszty naprawy pojazdu ustalane są według cen usług i części stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania, a wypłata odszkodowania winna uwzględniać wartości części oryginalnych serwisowych. Pozwany zakład ubezpieczeń wbrew treści umowy ubezpieczenia AC, przy ustalaniu wysokości szkody zastosował wartość części zamiennych. Samochód A. (...) został naprawiony przez warsztat, a naprawa ta zamknęła się kwotą brutto 35.977,20 zł. Z przywołanej faktury wynika, że wartość oryginalnych części serwisowych wyniosła 27.021,90 zł, a pozwana w swojej kalkulacji wartość tych samych części określiła na kwotę 29.080,21 zł netto. Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy faktycznym kosztem naprawy zgodnie z zawartą umową, jak i poniesioną szkodą, a wartością wypłaconego odszkodowania. Powódka domagała się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 13 marca 2015 roku, tj. od dnia następnego po wydaniu przez pozwaną decyzji określającej wartość odszkodowania (art. 481 § 1 k.c.). **(k. 1-35)**

Pozwana Powszechny Zakład Ubezpieczeń Społecznych S.A. w W. reprezentowana przez pełnomocnika r.pr. E. K. (pełnomocnictwo **k. 46** wraz z odpisem KRS **k.47-53**) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzeniu od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana przyznała, że strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco z okresem ubezpieczenia od dnia 09 marca 2014 roku do dnia 08 marca 2015 roku obejmująca pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Do tej umowy mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku. W pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powódki, która swoje uprawnienia do dochodzenia odszkodowania przeniosła na bank (...) S.A Oddział w Polsce. Poza tym r.pr. E. K. wskazała, że w przypadku szkody częściowej jaka miała miejsce w tym przypadku, ustalenie należnego ubezpieczonemu odszkodowania szczegółowo reguluje § 17 OWU. Stosownie do § 17 ust. 5 OWU wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A. z ubezpieczonym kosztów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-4 tego paragrafu. (...) S.A. wypłaca odszkodowanie w sposób przewidziany w tym przepisie, pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. Powódka zaś przedstawiła wycenę naprawy powypadkowej pojazdu sporządzoną przez warsztat naprawczy nie posiadający autoryzacji generalnego importera lub producenta A.. Wycena ta zawierała jedynie wykaz części zamiennych, nie wskazując jednak numerów katalogowych części. Zdaniem pozwanej powódka powinna przedstawić fakturę źródłową z (...) Serwisu (...) dokumentujących zakup części w (...). Dopóki powódka nie przedstawi faktur źródłowych zakupu części w (...) brak jest podstaw do wypłaty odszkodowania w wysokości większej niż dotychczas wypłacona przez pozwaną.

(k. 43-56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy powódką E. J., a pozwaną Zakładem Ubezpieczeń Społecznych S.A. w W. w dniu 08 marca 2014 roku została zawarta umowa dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco – polisa seria (...), z okresem ubezpieczenia

od dnia 09 marca 2014 roku do dnia 08 marca 2015 roku dotycząca samochodu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa ta była zawarta w tzw. wariancie serwisowym obejmującym wariant brutto odszkodowania do wartości pojazdu jako maksymalnej sumy ubezpieczenia. W umowie ubezpieczenia wartość pojazdu strony określiły na kwotę 141.500,00 zł. W umowie AC strony postanowiły, że do tej umowy ubezpieczenia mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku stanowiącej integralną część umowy.

W dniu 03 marca 2015 roku doszło do kolizji drogowej, tj. najechania przez M. J. ubezpieczonym pojazdem na inny pojazd. Na skutek tego zdarzenia drogowego w ubezpieczonym pojeździe doszło do uszkodzenia części przednich pojazdu, nie tylko karoserii, ale również elementów silnika. Przedmiotowa szkoda niezwłocznie została zgłoszona pozwanej (...) S.A. w W.. Pozwana przeprowadziła oględziny i na ich podstawie określiła szczegółowy zakres uszkodzeń pojazdu oraz przewidywany koszt naprawienia szkody. Pozwana określając wysokość szkody zastosowała wariant optymalny, tj. przy użyciu części zamiennych – części używanych (- 45%) i tzw. alternatywnych (jakości (...)). Ustalona w ten sposób szkoda została określona na kwotę 12.730,55 zł.

A. (...) zostało naprawione przez warsztat naprawczy, nie posiadający (...), tj. Serwis (...) w O.. Serwis (...) dokonał wyceny naprawy powypadkowej samochodu powódki określając go na łączną kwotę 36.115,54 zł, w tym wartość materiałów netto na kwotę 27.021,90 zł. Po dokonaniu naprawy pojazdu powódki – przy użyciu nowych, oryginalnych części - Serwis (...) wystawił fakturę VAT z dnia 27 marca 2015 roku na kwotę 35.977,20 zł. W fakturze tej zostały wskazane wyspecyfikowane szczegółowo wszystkie części zamienne, jednak nie podano stawek za robocizną blacharsko-lakierniczą oraz kosztu materiału lakierniczego. Wskazane w tej fakturze ceny nowych, oryginalnych części są o około 10 % w zależności od pozycji niższe, od podanych przez program A.. Powódka w całości uregulowała należność wynikającą z przywołanej faktury.

Pozwana decyzją z dnia 12 marca 2015 roku przyznała i wypłaciła powódce E. J. odszkodowanie w wysokości 12.730,54 zł. W postępowaniu szkodowym powódka przedstawiła fakturę VAT z dnia 27 marca 2015 roku. Pismem z dnia 25 marca 2015 roku pozwana poinformowała powódkę, że w wyniku przeprowadzonej weryfikacji ustaliła koszty naprawy na kwotę 12.730,54 zł brutto, a nadto zobowiązała powódkę do przedłożenia faktury źródłowej potwierdzającej zakup i pochodzenie oryginalnych części zamiennych, ponieważ wystawcą faktury jest warsztat naprawczy nie posiadający autoryzacji generalnego importera lub producenta pojazdu danej marki. Powódka E. J. nie zgodziła się ze stanowiskiem pozwanej (pismo z dnia 02 kwietnia 2015 roku) podając, że w rozmowie telefonicznej z dnia 27 marca 2015 roku z pracownikiem (...) S.A. otrzymała zapewnienie, że nie ma obowiązku przedstawiania faktur źródłowych. Jej samochód został naprawiony przy użyciu nowych oryginalnych części, a pozwana mimo propozycji powódki nie dokonała oględzin ponaprawczych pojazdu. W tej sytuacji powódka wniosła o wypłatę należnego jej odszkodowania w kwocie 23.246,66 zł. W kolejnym piśmie z dnia 13 kwietnia 2015 roku pozwana podtrzymała swoje stanowisko, co do przedłożenia faktur źródłowych części zamiennych.

Wkrótce po naprawie powódka sprzedała sporny pojazd za kwotę 125.000,00 zł.

Dowód:

- Akta szkody pozwanej
- Umowa ubezpieczenia komunikacyjnego z dnia 08 marca 2014 roku **(k. 8-10)**;
- (...) S.A. ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych **(k. 12-18)**;
- Kalkulacja szkody pozwanej z dnia 07 marca 2015 roku **(k. 20-28)**;
- Wycena naprawy powypadkowej z dnia 16 marca 2015 roku Serwisu (...) **(k. 29)**;
- Faktura VAT z dnia 27 marca 2015 roku na kwotę 35.975,20 zł **(k. 30-31)**;

- Decyzja z dnia 12 marca 2015 roku **(k. 33)**;
- Informacja pozwanej z dnia 25 marca 2015 roku o weryfikacji kosztorysu **(k.34)**;
- Zeznania świadka M. J. **(k. 73-74)**;
- Opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej inż. P. P. z dnia 21 grudnia 2015 roku **(k. 84-111)**;
- Zeznania powódki E. J. **(k. 59-60, k. 134-135)**;

Samochód A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rocznik 2011 został nabyty częściowo na kredyt zaciągnięty przez powódkę E. J. w banku (...) S.A. z siedzibą w P. oddział w Polsce. W umowie kredytowej strony umówiły się, że kredytobiorca ceduje za zgodą i na rzecz kredytodawcy do czasu całkowitej spłaty wszystkich zobowiązań wynikających z umowy, wszystkie prawa kredytobiorcy wynikające z polisy ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco odnoszącego się do przedmiotowego pojazdu. Pismem z dnia 30 marca 2015 roku bank (...) S.A. z oddziałem w Polsce poinformował powódkę, że wobec całkowitego spłacenia kredytu zawartego dnia 11 marca 2013 roku na zakup pojazdu A. (...), a tym samym wszystkie zobowiązania E. J. wobec banku wygasły i przedmiotowy pojazd nie jest już przedmiotem zabezpieczenia kredytu.

Dowód:

- Umowy kredytu bankowego z dnia 11 marca 2013 roku **(k. 67-69)**;
- Pismo banku z dnia 30 marca 2015 roku **(k. 66)**;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo E. J. o zapłatę kwoty 23.246,66 zł zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną zasądzenia świadczenia są przepisy art. 805 k.c. w związku z art. 361 k.c. w związku z art. 481 § 1 k.c. w związku z umową ubezpieczenia AC z dnia 08 marca 2014 roku wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia komunikacyjnego (...), ustalonymi uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie, przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą w skutek przewidzianego w umowie wypadku.

Stosownie do art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Stosownie do § 17 ust. 1 OWU (integralna część umowy AC) w przypadku szkody częściowej (...) S.A. sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w których uwzględnia się uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku ujawnienia uszkodzeń nie uwzględnionych w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody, ubezpieczony zobowiązany jest poinformować o tym (...) S.A., w celu umożliwienia (...) S.A. potwierdzenia zakresu uszkodzeń i uwzględnienia ich w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody. Ustęp 2 tego § stanowi, że koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania. A ustęp 3, że koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany :

- 1) w wariantach serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych

2) w wariantcie optymalnym :

a) cen części oryginalnych serwisowych pomniejszych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu przy przyjęciu wskaźników szczegółowo wskazanych w OWU;

Jednocześnie zgodnie z ust. 5 § 17 OWU wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A. z ubezpieczonym kosztów z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-4, i sposobu naprawy pojazdu przez warsztat wykonujący naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E. z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu;
- 3) cen części zamiennych ustalonych stosowanie do ust. 3 i 4;
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

(...) S.A. ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w niniejszym ustępie pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów.

Zgodnie z ust. 6 § 17 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT bez uprzedniego uzgodnienia z (...) S.A. kosztów i sposobu naprawy, o którym mowa w ust. 5, ustalenie odszkodowania następuje na podstawie tych rachunków lub faktur VAT ale zweryfikowanych przez (...) S.A. według zasad określonych w ust. 5.

Zgodnie z ust. 7 § 17 w razie nie przedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5, (...) S.A. wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) S.A. sporządzonej w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa w § 3 pkt 31 lit. a;
- 3) cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych w wariantcie optymalnym;
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E.

Dokonanie wyceny w sposób przewidziany w niniejszym ustępie nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5.

Generalnie w niniejszym procesie stan faktyczny jest niesporny między stronami. Jak bezspornie ustalono:

- strony zawarły umowę ubezpieczenia AC w systemie serwisowym, w dniu 03 marca 2015 roku samochód A. (...) objęty dobrowolnym ubezpieczeniem AC;
- po zgłoszeniu szkody pozwane towarzystwo ubezpieczeń przeprowadziło oględziny pojazdu określając zakres uszkodzeń pojazdu, powódka nie kwestionowała zakresu uszkodzeń;
- pozwana z tytułu szkody przyznała i wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 12.730,54 zł (przy przyjęciu wariantu optymalnego);

- samochód powódki został naprawiony w Serwisie (...) nie posiadającym uprawnień (...), a koszt tej naprawy przy użyciu nowych części zamiennych zgodnie z fakturą VAT z dnia 27 marca 2015 roku wyniósł kwotę 35.977,20 zł.

Z brzmienia § 17 cytowanych wyżej OWU wynika, że poszkodowany nie ma obowiązku dokonania naprawy w warsztacie posiadającym autoryzację generalnego importera lub producenta A. (...). Ustęp 5 tego paragrafu mówi jedynie o warsztacie wykonującym naprawę bez wskazania, że powinien on posiadać uprawnienia warsztatu (...).

Sąd nie podziela poglądu strony pozwanej, że konieczną przesłanką do wypłacenia pełnego odszkodowania jest przedstawienie tzw. faktur źródłowych na zakup części zamiennych. Faktura wystawiona przez zakład (...) wyspecyfikowała wszystkie użyte nowe części zamienne, choć nie zawierała numerów katalogowych. Brak wskazania numerów katalogowych części w żaden sposób nie przesądza jakie konkretne części zostały użyte do naprawy. Ale co najistotniejsze cena części nowych zamiennych użytych w tym zakładzie odpowiada wartościom nowych części zamiennych wskazanych w programie A. (na marginesie ceny z faktury były niższe niż w programie).

Cytowany wcześniej przepis § 17 ust. 5 pkt. 4 mówi jedynie o „przedstawieniu rachunków lub faktur VAT, dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normalistów”. Faktura wystawiona przez zakład (...) z dnia 27 marca 2015 roku spełnia te kryteria. Powódka zawarła umowę AC w tak zwanym wariantcie serwisowym, tj. przy użyciu części oryginalnych serwisowych, a pozwana wbrew treści tej umowy zastosowała tzw. warianty optymalny. Jak wynika z pisma powódki z postępowania szkodowego z dnia 02 kwietnia 2015 roku, przy likwidacji szkody jeden z pracowników pozwanej poinformował ją, że nie ma obowiązku przedstawienia faktur źródłowych, a tylko fakturę VAT za naprawę. Już po naprawie powódka zaproponowała aby ubezpieczyciel dokonał oględzin ponaprawczych potwierdzających naprawę pojazdu nowymi częściami. Pozwany zakład ubezpieczeń nie skorzystał z tej możliwości, choć mógł mając wątpliwości co do tego, jakich części użyto. Wypłacenie odszkodowania w wariantcie optymalnym jest sprzeczne z umową AC zawartą przez powódkę E. J.. Jak wynika z niekwestionowanej przez żadną ze stron opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej inż. P. P., przy przyjęciu, że przedstawiona przez E. J. faktura VAT z dnia 27 marca 2015 roku wypełnia wymagania wariantu serwisowego, wysokość szkody wyniosła 35.977,20 zł. Stosowanie do art. 361 k.c. takie odszkodowanie winno być wypłacone przez pozwaną (...) S.A. w związku z kolizją drogową z dnia 03 marca 2015 roku. Przy uwzględnieniu dotychczas przyznanego odszkodowania Sąd orzekł o dopłacie odszkodowania w kwocie dochodzonej pozwem (35.977,20zł – 12.730,54 zł). Odsetki ustawowe (a od dnia 01 stycznia odsetki ustawowe za opóźnienie) zostały przyznane od dnia 13 marca 2015 roku, tj. od dnia następnego po wydaniu decyzji z dnia 12 marca 2015 roku o przyznaniu odszkodowania w kwocie 12.730,54 zł (art. 481 § 1 k.c.).

Nietrafny okazał się zarzut strony pozwanej o braku legitymacji czynnej po stronie powódki w sytuacji gdy kredyt został przez E. J. w całości spłacony, a jego zabezpieczenie w drodze cesji umowy ubezpieczenia AC upadło. W § 4 ust. 1 lit. b umowy kredytu strony umówiły się, że o ile kredytodawca nie zdecyduje inaczej, kredytobiorca ceduje za zgodą i na rzecz kredytodawcy **do czasu całkowitej spłaty wszystkich zobowiązań wynikających z umowy**, wszystkie prawa kredytobiorcy wynikające z polisy ubezpieczenia komunikacyjnego (...) Casco. Z jednoznacznego oświadczenia banku z 30 marca 2015 roku (**k. 66**) wynika, że kredyt na zakup pojazdu A. (...) numer rejestracyjny (...) został całkowicie spłacony, a w związku z powyższym cesja praw z polisy ubezpieczeniowej tego pojazdu straciła moc. Oznacza to, że powódka E. J. posiada legitymację do dochodzenia na drodze sądowej praw z umowy ubezpieczenia AC.

Pozwana (...) S.A. w W. jako strona przegrywająca proces, w rozumieniu art. 98 k.p.c. została obciążona kosztami procesu w kwocie 5.077,99 zł, w tym opłata w kwocie 1.173,00 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł, koszt opinii biegłego w kwocie 946,49 zł oraz koszt dojazdu pełnomocnika powódki na trzy rozprawy w kwocie 541,50 zł (przejazd G. W.. – K. tam i z powrotem x 0,5 zł/km).

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie §1 pkt. 1 i 2, §2 ust 1 i 2, §3 ust 1, §4 ust 1, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., Nr 1800).

W niniejszym postępowaniu powódka E. J. uiściła zaliczkę na biegłego w kwocie 1.500,00 zł (zal. Poz. 3000/15 k.78) która częściowo tj. 946,49 zł została wydatkowana na opinię biegłego. Na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2014 r. poz. (...)) z późniejszymi zmianami sąd orzekł o zwrocie na rzecz powódki E. J. niewykorzystanej zaliczki w kwocie 553,51 zł.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 §1 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c.

Sędzia